

Šárka Trávníčková – posudek oponenta

Houslistka Šárka Trávníčková – Kružíková ze třídy Prof. Jiřího Tomáška uskutečnila svůj absolventský koncert 22.3.2005 v koncertním sále Deylovy konzervatoře pro zrakově postižené.

Absolventka se prezentovala recitálem zahrnujícím tři závažná díla houslové literatury. Úvodem zazněla Sonáta c moll op.30, č.2 pro klavír a housle, nejdramatičtější z cyklu L. van Beethovena. V klavírním partu se výrazně uplatnila Olga Voplakalová. Sonáta byla interpretována stylově, s důsledným dodržováním Beethovenova zápisu. Tempa byla vhodně volena, první věta Allegro con brio však mohla být poněkud živější. Pochopitelně interpretace tak závažného díla klade velké nároky na nástrojovou techniku, tvoření tónu, rytmickou souhru i akustické parametry. Intimní prostředí sálu odkryje i nejmenší odchylky – zejména intonační. V rámci dosavadních zkušeností interpretek působilo vyznění Sonáty přesvědčivě.

Česká hudba byla zastoupena duem pro housle a violu B. Martinů Tři madrigaly, které skladatel zkomponoval v roce 1947 ve Spojených státech amerických. Po premiéře bylo dílo označeno za mistrovské, za „vrchol sezóny, ne-li mnoha sezón“ (New York Herald Tribune, 23.12.1947). Šárka Trávníčková spolu se svým manželem Dominikem podali spontánní výkon, ve kterém projevili smysl pro souznění a souhru obou nástrojů, zajímavé odlišení tónů a polyrytmiky. Oba interpreti zvládli na vysoké úrovni technické obtíže virtuózně koncipovaných partů.

Po přestávce absolventka spolu s Olgou Voplakalovou přednesly Sonátu f moll op.80 pro housle a klavír S. Prokofjeva, dílo s hlubokým myšlenkovým poselstvím, jež zaujímá čelné místo v tvorbě 20. století. Vystihly chmurnou atmosféru úvodní volné věty Andante assai s houslovými filigránskými pasážemi con sordino, které mají dle Prokofjeva znít jako „vítr na hřbitově“, ve druhé větě Allegro brusco tématický kontrast válečného konfliktu se změnami nálad a temp. Třetí věta upoutala sugestivním ztvárněním smíru a až impresionistických hudebních obrazů. Čtvrtá věta, uzavírající tuto monumentální půlhodinovou sonátu, po radostném vzepětí v Allegrissimu a slavnostním vyvrcholení končí reminiscencí věty první a epickou kódou. Oběma interpretkám se podařilo vyjádřit náladu věty, její výstavbu i smířlivý závěr.

Po tomto díle je velmi těžké zvolit vhodný přídavek. Melodie Ch. W. Glucka v úpravě F. Kreislera potěšila přítomné publikum.

Šárka Trávníčková je houslistkou, která je schopna zvládnout závažné úkoly, má tvárný tón, velmi dobrou nástrojovou vybavenost a přirozené hudební citění. K výkonu přispěla i vynikající spolupráce Olgy Voplakalové a violisty Dominika Trávníčka.

Navrhuji hodnocení výborně.

V Praze, 1.5.2005

